

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718011785
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5718011785.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.01.2020 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaný

D. R., V.. XX.XX.XXXX L. V. O., trvale bytom P. Č.. XXX, N.
V. O. (adresa určená na doručovanie písomností), t. č. bytom
E. X/X, XXXX L., I. I., zamestnaný vo vinotéke
D. T., R. XX, XXXX L., I. I.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec maloletého syna R. R., V.. XX.XX.XXXX, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu v zmysle ustanovení Zákona o rodine a určenú mu rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P/1/2015-197 zo dňa 09.12.2015, právoplatným dňa 12.01.2016 a vykonateľným dňa 21.01.2016, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa maloletý R. R. zveruje do osobnej starostlivosti matky S. P., V.. XX.XX.XXXX a otec sa zaväzuje platiť na maloletého R. R., V.. XX.XX.XXXX výživné vo výške 250 eur mesačne od 01.01.2015 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom túto povinnosť si neplní riadne a včas od 08.06.2018, kedy prevzal trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2018 zo dňa 05.06.2018, právoplatný dňa 16.06.2018 - doposiaľ (vrátane mesiaca október 2018), čím mu vznikol dlh na výživnom v sume 1.500 eur, hoci nie je evidovaný v evidencii ÚPSVaR Martin ako uchádzač o zamestnanie, nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nie je poberateľom štátnych sociálnych dávok ani peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, nie je invalid v žiadnom percentuálnom rozsahu, od 25.08.2018 je evidovaný ako zamestnanec - dohodár v spoločnosti Y. X. D. T. Q., kde odpracoval len 1 deň za mzdu 30,- eur, od roku 2015 až doposiaľ je zamestnaný v Rakúsku vo Viedni vo vinotéke patriacej D. T., kde dosahuje mesačný príjem podľa vlastného vyjadrenia od 720 eur do 1.000 eur s tringeltami, počas zatvorenia danej prevádzky v dobe od 13.07.2018 do 27.08.2018 brigádoval na stavebných prácach v Rakúsku, kde mal príjem za šesť týždňov asi 700 eur, podľa vlastného vyjadrenia si jedenkrát do mesiaca brigádnicke privyrobí asi 80 eur, je fajčiar tabakových cigariet, za ktoré mesačne zaplatí z vlastného príjmu asi 80 eur, o zníženie výživného nepožiadala, a taký čin spáchal hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2018 zo dňa 05.06.2018, právoplatným dňa 16.06.2018 uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so skúšobnou dobou na 15 (pätnásť) mesiacov,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselným konaním neplnil zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovať iného, a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31.12.2019.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonnom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. Následne samosudkyňa položila obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne. Prokurátorka, obhajkyňa i poškodená navrhli prijať toto vyhlásenie obžalovaného. Súd teda podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. uznesením rozhodol, že vyhlásenie viny obžalovaného prijíma, keďže nezistil žiaden zákonný dôvod, ktorý by bránil prijatiu takéhoto vyhlásenia obžalovaného. Priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti bolo podporené aj ďalšími dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31.12.2019, keďže obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselným konaním neplnil zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovať iného, a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Vzhľadom k rozhodnutiu súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby, na hlavnom pojednávaní nebolo vykonané dokazovanie k výroku o vine, ale len všetky potrebné dôkazy k výroku o treste.

Súd teda postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy, a to trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2018, evidenčnú kartu vodiča, písomnosť poškodenej s prílohami, odpis registra trestov, lustráciu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, v databáze súdov a z Generálnej prokuratúry.

Z uvedených listín bolo zistené, že obžalovaný má dosiaľ jeden záznam v registri trestov, a to práve pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., v uvedenej veci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 05.06.2018, sp. zn. 1T/35/2018, právoplatným dňa 16.06.2018, na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s určením skúšobnej doby na 15 mesiacov. Táto uplynula dňa 17.09.2019. Z lustrácie v databáze súdov a ani Generálnej prokuratúry nevyplýva, že by na obžalovaného boli vedené nejaké iné trestné konania v prípravnom konaní či na súdoch v Slovenskej republike. V evidencii priestupkov má jeden záznam, a to pre priestupok na úseku cestnej premávky zo dňa 21.12.2014 (dopravnú nehodu), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 500 eur spolu so zákazom vedenia motorových vozidiel.

Prokurátorka v záverečnej reči navrhla uznať obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, na ktorého výkon bude zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom poukázala najmä na tú skutočnosť, že sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Obhajkyňa v záverečnej reči poukázala na priznanie obžalovaného, a teda k vine ako takej sa nevyjadrovala. Zdôraznila skutočnosť, že obžalovaný pracuje, je ochotný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, je riadne zamestnaný, preto navrhla uložiť mu taký druh alternatívneho trestu, ktorý by mu takýto postup naďalej umožnil.

Obžalovaný právo záverečnej reči ani posledného slova nevyužil.

Ako už bolo konštatované v úvode odôvodnenia rozsudku, obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 Tr. por. učinil vyhlásenie viny zo spáchania skutku tak, ako sa mu obžalobou kladie za vinu. Po rozhodnutí súdu o prijatí uvedeného vyhlásenia preto na hlavnom pojednávaní nebolo ďalej vykonávané dokazovanie ohľadom viny obžalovaného. V rozhodnutí súdu bol obžalovaný uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby, keďže svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31.12.2019. Na tomto mieste súd poukazuje na znenie ustanovenia § 122 ods. 13 Tr. zák., podľa ktorého ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je obvinený aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd tiež prihliadal na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Skúmaním poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval. Keďže na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie viny, súd mu ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. priznal aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže v dôsledku takéhoto jeho konania nebolo potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní zdĺhavé a potenciálne komplikované dokazovanie. Prítiažujúce okolnosti na strane obžalovaného zistené neboli. Obžalovaný bol síce v júni 2018 odsúdený súdom pre rovnakú trestnú činnosť, pre ktorú je stíhaný i aktuálne, avšak táto okolnosť je zahrnutá už v skutkovej vete rozhodnutia, preto ju nebolo možné opakovane pričítať k neprospechu obžalovaného. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností. Keďže prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ukladal trest odňatia slobody obžalovanému nie v základnej trestnej sadzbe 1 až 5 rokov, ale v upravenej zákonnej sadzbe 1 rok až 44 mesiacov trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie viny podľa § 257 ods. 1 Tr. por. súd zohľadnil i v napokon za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam uloženom treste vo výmere 10 mesiacov odňatia slobody, teda vo výmere mimoriadne zníženej pod zákonom ustanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, prihliadajúc i na vyjadrenia obhajoby, že mal obžalovaný v minulosti problémy so závislosťou, ktoré sa však pokúšal priebežne riešiť, že je riadne zamestnaný a snaží sa uhrádzať mu vzniknuté dlžoby, chcel by doplatiť dlh na výživnom synovi a svoju povinnosť si riadne plniť aj v budúcnosti, súd potom považoval za primerané uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nikdy vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom rešpektuje tak hľadisko individuálnej ako i generálnej prevencie a súčasne je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, preto môže naplniť účel trestu tak, ako to má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný

účinnok (§ 306/2).

Odvolyanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.